

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Henrik Dam Kristensen som ordfører.

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg tror, der var mange, der var skeptiske, da EU-konventet blev nedsat. Kunne en sådan forsamling overhovedet blive enig om ændringer, der efterfølgende kunne skabes flertal for?

Jeg var også selv fra starten skeptisk, men må konstatere, at efterhånden som konventets arbejde skred frem, ja, så blev det mere og mere klart, at der var vilje blandt konventets medlemmer til at nå et resultat.

Efter godt halvandet års arbejde har vi nu resultatet, et resultat, som er skabt i åbenhed, hvor alle forhandlingsdokumenter er lagt meget hurtigt på internettet, og hvor møderne i konventet har været åbne. Der har altså været en reel mulighed for dem, der ønskede det, til også at følge konventets arbejde.

Det har ikke været som foregående gange, hvor vi har ændret det europæiske samarbejde, hvor man vel kan påstå, at det i hvert fald i situationer har været i et lidt lukket kredsløb. Konventet var en åben måde at diskutere ændringer på, og jeg tror i øvrigt, at konventmetoden er kommet for at blive.

Hvorfor var det i det hele taget nødvendigt at nedsætte et konvent? Ja, der var to afgørende grunde til det. Før det første bygger mange af de måder, vi arbejder på og samarbejder på i Europa, på måder tilbage fra dengang i 1950'erne, da det hele blev skabt. Det har ændret sig dramatisk i antallet af emner, vi diskuterer, i antallet af lande. Det andet er selvfølgelig den store udvidelse. Så jeg tror, alle er klar over, at der var behov for, at vi kiggede det efter i sømmene, den måde, vi samarbejder på i Det Europæiske Fællesskab.

Jeg mener, at forfatningstraktaten er et godt grundlag for den regeringskonference, som startede i Rom i sidste weekend. Lad mig nævne nogle eksempler. Det ligger nu klart, at det med fordelingen af kompetencen imellem EU og medlemsstaterne her er gjort krystalklart, at det er medlemsstaterne, der giver EU kompetencen til at lovgive, og at det altid er nationalstaterne, der suverænt beslutter, om de mener, der er behov for EU-lovgivning.

Den gamle søjleopdeling er revet ned. EU-samarbejdet kommer til at bygge på et fælles fundament, i øvrigt med en klar og læselig forfatningstraktat. Vores eget Folketing får mere

magt. Det såkaldte early warning-system er nu en del af den måde, vi samarbejder på.

Vi får mulighed for at føre en stærkere udenrigspolitik, selv om vi rent faktisk i Socialdemokratiet gerne havde set, at vi havde fået flere flertalsafgørelser også på det område. Det var der ikke politisk mulighed for at komme igennem med. Her var der lande, der blokerede.

Men det, vi har fået skabt, er det, man kunne kalde de bureaukratiske rammer for, at EU kan føre en beslutningsproces, som kan ende med, at EU så også kan spille den afgørende rolle, som EU bør gøre på den globale scene med med- og modspillere, hvor der er behov for det.

Konventet kan selvfølgelig ikke, og en forfatningstraktat kan heller ikke, levere den politiske vilje til at nå enighed. Det er fortsat landenes regering og dermed landenes befolkning, som afgør det i fremtiden.

Vi får også en mere effektiv ledelse af Det Europæiske Råd. Det er ikke en forbundspræsident for en europæisk stat, som Dansk Folkeparti fremturer med i sine nye og i øvrigt ganske dyre annoncer.

Så bliver der flere flertalsafgørelser, og det er klart, at det er nødvendigt. Hvordan skulle EU med ti nye lande ellers kunne fungere? Hvordan skulle EU kunne træffe beslutninger, som er med til at løse de problemer, som EU skal løse i dagligdagen, problemer, som alle ganske almindelige mennesker forventer, vi løser, hvis vi ikke udvidede antallet af flertalsafgørelser?

Kl. 10.50

Der bliver nu åbenhed i hele EU's lovgivningsproces, det, vi så ofte med rette har eftersøgt fra dansk side. Og jeg er glad for, at jeg forstår, at et af de spørgsmål, som konventet efterlod, nemlig muligheden for, at der kunne bygges et lovgivningsråd op og dermed i realiteten et andetkammersystem, ikke får ret mange ben til jorden i den regeringskonference, som nu er i gang. Det hilser jeg med tilfredshed.

Men det, der er det afgørende, er, at vi i fremtiden sikrer, at når ministre indgår lovgivning, så er det i åbenhed, så alle kan følge med i, hvad forklaringen er på, at man ønsker og går ind i den lovgivning, og hvad de enkelte ministre stemmer, herunder selvfølgelig også den danske minister.

Jeg mener, at når man kigger hele værdiafsnittet igennem, så står det stærkt i den nye forfatningstraktat. Lad mig pege på ligestilling, menneskelig værdighed, frihed, demokrati, retsstat, respekt for menneskerettigheder. Målsæt-